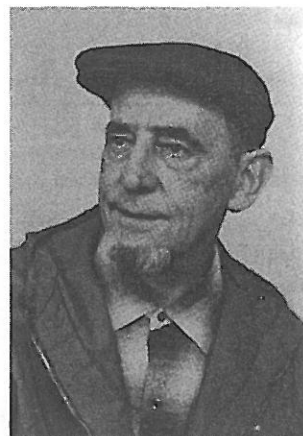


Paul Wellendorf

- en minderune



I 1969 omkom en af vore dygtigste og fineste sportsfiskere, forfatteren Paul Wellendorf, ved en færdselsulykke uden, at det dengang gav anledning til større omtale i fiskeribladene. Grunden hertil skal være usagt. Desværre var underrtegnede på den tid i udlandet og erfarede først sent om ulykken; i modsat fald ville jeg have ristet ham den minderune, som han så fuldt og helt fortjente.

Senere fik jeg ikke lejlighed til at oprette det forsømte, men da jeg for nogen tid siden sad og læste hans bog »Da tågen lettede« for fjerde eller femte gang, slog det mig, at man i hvert fald skylder de yngre generationer af sportsfiskere at høre lidt nærmere om denne i ordets bedste betydning særprægede mand.

Wellendorf tilbragte sin barndom i det indre af Jylland på en tid, da vandløbene her stort set var upåvirkede af menneskelige aktiviteter som reguleringer, forurenninger osv. og følgelig gode bestande af bækørreder. Denne fisk blev da også livet igennem hans mest attråede bytte, hvadenten han som i drengeårene fangede den med en line bundet på bambusstangen eller som voksen på det mest raffinerede letspindegrej eller med tørfluen, som han mestrerede med virtuositet.

På det sidste gav han et strålende eksempel en aften, da vi sad og talte sammen ved Gudenåen efter en begivenhedsrig fiskedag. En ørred ringede ved den modsatte bred et godt stykke opstrøms, og da han spurgte, om jeg kunne tage den, måtte jeg som forholdsvis novice i kunsten svare benægtende. »Det kan jeg«, sagde han, »uden at rejse mig«. Og stadig siddende placerede han et øjeblik efter fluen elegant et par meter foran ørreden -

og fik den.

Wellendorf var imidlertid ikke blot teknisk overlegen på det fiskerimæssige. Han besad herudover en enestående evne til at gøre iagttagelser og erfaringer inden for området og omsætte dem i praksis ude ved fiskevandene. »Klip vingerne af fluen og lad den synke tilbunds«, sagde han, da vi en frostmorgen med is på vandpytterne skulle fange en serie stallinger til undersøgelse. »Vrøvl«, tænkte jeg - og fangede intet, før jeg fulgte hans råd. Så meldte stallingerne sig.

Med sin videbegærlighed var Wellendorf som forudbestemt til at falde i armene på fiskeribiologerne. Ikke blot var han altid parat med bil og arbejdskraft, når der skulle foretages undersøgelser i en tid, da biologerne ikke selv var udstyret med køretøjer, og ideer til forbedring af undersøgelsesteknikken formelig vældede ud af ham. Men også på egen hånd foretog han undersøgelser og

gjorde iagttagelser, der var af stor værdi, ikke mindst når de blev sammenholdt med de professionelles resultater. Et af de smukkeste eksempler herpå er hans undersøgelser vedrørende udtrækket om foråret af »grønlænderørrederne« fra Gudenå og Randers fjord, der sammenholdt med biologernes tilsvarende undersøgelser ved Lindborg å danner grundstammen i vor viden om denne fase af havørredens liv.

Det var imidlertid ikke alene biologerne, der kom til at nyde godt af Wellendorfs store viden. I flere bøger er den givet videre til eftertiden. De følgende titler siger mere end mange ord, hvor vidt et spekter han spillede over: »Alt om Geddefiskeri« (1934), »Laks-, Ørred- og Stallingfiskeri« (1935), »Let-spind« (1961), »Alle drenges fiskebog« (1965) og »Lystfiskerens håndbog« (1967, 2. udg. 1970). Hertil kommer så tre nye bøger, der uden overdivelse kan betegnes perler,

hvor Wellendorfs dybe glæde over naturen og over at færdes i den med fiskestangen i hånden udtrykkes i nærmest poetisk form. For den, der er blevet lidt træt af at studere de rent faglige fiskerihåndbøger, er der her fiskeriunderholdning af fineste karat. Det drejer sig om bøgerne »Da tågen lettede« (1946), »Min ven fiskestangen« (1953) og »Breve til en lystfisker« (1953).

Alt for tidligt gik dette dejlige menneske bort. Jeg håber med disse ord at have sat ham et - omend forsinket - minde.

Knud Larsen



»Medhjælperen« Paul Wellendorf genudsætter ørreder efter elektro-registrering.

Paul Wellendorf.

163.

164.

Paul Wellendorf etablerer sig

Den 1. Juni starter den kendte Sportsfisker, Paul Wellendorf, sit eget Sportsmagasin i Randers, Nørregade 2.

Paul Wellendorf, der har fisket lige siden Barneaarene og er en meget fin Fluefisker, har adskillige Gange glædet Bladets Læsere med sine instruktive Artikler, og Sportsfiskere Landet over har ofte haft Lejlighed til at høre hans Foredrag og har høstet Gavn af hans Erfaringer. Ogsaa som Forfatter har Paul Wellendorf forstaaet at slaa sit Navn fast i Sportsfiskerkredse, idet han foruden Affattelsen af utallige Artikler hidtil har udgivet 3 Bøger om denne Hobby og er ved at lægge sidste Haand paa Nr. 4, der om kort Tid udkommer under Titlen »Min Ven Fiskestangen«.

Vi ønsker Paul Wellendorf alt muligt Held med den nye Forretning.

L.

SF-1953-nr. 6.